

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 207

van **MARNIC DE MEULEMEESTER**

datum: 15 januari 2018

aan **LIESBETH HOMANS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

Retributiereglement lokale besturen - Administratiekosten bij fiscale schuldvorderingen

De meeste gemeentebesturen hebben een retributiereglement aangenomen met daarin de kosten die door het bestuur zullen worden aangerekend voor aanmaningen die betrekking hebben op niet-fiscale schuldvorderingen.

Wat betreft de aanmaningen met betrekking tot fiscale schuldvorderingen zijn er enkele bepalingen uit het wetboek inkomstenbelastingen waarvan gemeentebesturen kunnen gebruikmaken vermits artikel 11 van het Proceduredecreet van 30 mei 2008 naar het wetboek inkomstenbelastingen verwijst.

Artikel 298 WIB 92 verplicht evenwel sinds 1 juni 2017 geen aangetekende aanmaning meer, voorafgaand aan middelen van tenuitvoerlegging. De regeling rond de kostprijs van de aangetekende zending is dan ook uit dit artikel verdwenen. Enkel artikel 443bis, §2, 3° WIB 92 inzake de verjaringsstuitende aanmaning bepaalt nog wel dat de kosten van de aangetekende verzending ten laste zijn van de belastingplichtige.

Deze wettelijke bepalingen bieden dus een onvoldoende basis om de administratiekosten voor andere aanmaningen inzake fiscale schuldvorderingen volledig te dekken.

De verzending van het aanslagbiljet dient uiteraard kosteloos te gebeuren. Het is evenwel niet billijk dat andere invorderingskosten, deze van aanmaningen in het bijzonder, zouden moeten worden betaald door alle andere belastingplichtigen die wel keurig hun gemeentebelastingen betalen. Het zou bovendien niet logisch zijn dat de aanmaningskosten van niet-fiscale vorderingen wel op de schuldenaar kunnen worden verhaald en de aanmaningskosten van fiscale vorderingen niet.

1. Wat is de visie van de minister op de mogelijkheid en opportuniteit om eveneens een retributiereglement aan te nemen inzake de administratiekosten voor aanmaningen inzake fiscale schuldvorderingen?
2. Acht de minister het mogelijk en opportuun om, net als bij niet-fiscale vorderingen, ook andere administratiekosten op forfaitaire, maar redelijke wijze, te verhalen, naast de eigenlijke kosten van de aangetekende zending?
3. Acht de minister het mogelijk en opportuun om de bedragen die worden gehanteerd in de gangbare reglementen inzake de aanmaningskosten van niet-fiscale schuldvorderingen, bijvoorbeeld 20 euro voor een aangetekende zending, daarvoor als maatstaf te gebruiken?

LIESBETH HOMANS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 207 van 15 januari 2018

van **MARNIC DE MEULEMEESTER**

1. De gemeentebesturen zijn in normale omstandigheden nog altijd verplicht om een herinneringsbrief te versturen voorafgaand aan de gedwongen invordering van een belastingschuld, alleen hoeft die herinnering niet langer aangetekend verstuurd te worden.

Enkel als de verjaring van de schuld gestuit moet worden, kan het bestuur niet anders dan aangetekend aanmanen. Een gewone herinneringsbrief is immers niet verjaringsstuitend, een aangetekende aanmaning is dat wel (zie artikel 443*bis*, §2, 3° WIB 1992).

Een ander verschil tussen een aangetekende en een gewone betalingsherinnering, is dat het WIB voor de laatste geen rechtsgrond meer voorziet voor het doorrekenen van verzendingskosten op de belastingplichtige. Dat betekent niet dat het verhalen van de verzendingskost door het gemeentebestuur op de belastingplichtigen verboden is. De gemeente zal zich alleen zelf een rechtsbasis moeten verschaffen. Zij kan bijvoorbeeld in elk afzonderlijk belastingreglement een bepaling opnemen over de aangerekende kosten wanneer de belastingschuldige zijn schuld niet tijdig kwijt. Of ze kan hiervoor een op zichzelf staand retributiereglement aannemen.

Retributiereglementen die aangeven welke administratieve kosten precies aangerekend worden voor de verzending van een niet-fiscale aanmaning, zijn ondertussen een courante praktijk. In de afgelopen maanden hebben meerdere gemeenten die reglementen uitgebreid of afzonderlijke reglementen aangenomen met gelijkaardige bepalingen voor fiscale aanmaningen.

2. In de regelgeving wordt alleen opgelegd dat de verzending van de aanslagbiljetten kosteloos moet zijn voor de belastingplichtige (art. 4, §3, derde lid decreet van 30 mei 2008 betreffende de vestiging, de invordering en de geschillenprocedure van provincie- en gemeentebelastingen). De verzending van de aanslagbiljetten moet m.a.w. gedragen worden vanuit de algemene middelen.

Wanneer de belastingplichtige echter in gebreke blijft om de belasting (tijdig) te betalen, kan niet opgelegd worden dat de gemeente en onrechtstreeks andere belastingplichtigen meebetalen voor de extra kosten die de invordering van die schuld vergt. In dat geval is de aanrekening van bijkomende invorderingskosten op de schuldenaar aanvaardbaar.

Naar analogie van artikel 94, tweede lid van het Gemeentedecreet, kunnen die kosten zowel de loutere verzendingskost als een kost voor de administratieve opvolging van de betaling omvatten. Daarvoor kan een forfaitair tarief vastgesteld worden. Voorwaarde luidt dat dat tarief redelijk blijft.

3. Belangrijk is dat de aangerekende tarieven voor betalingsaanmaningen redelijk zijn. 'Redelijkheid' is een rekbaar begrip, maar rekening houdend met materiële kosten en personeelskosten, kan aangenomen worden dat een bedrag van 20 euro redelijk is.